

Åge Aleksandersens første sommer uten turné på 30 år

Landets store rocker har turnert hele sin karriere. Nå har coronapandemien satt en plutselig stopper, men han nekter å klage: – Jeg er en del av noe som forteller en bra historie, om et bra folk, sier han. Og heldigvis er ikke trønderne like fæle til å «klæm» som østlendingene...

AV: MARIA STØRE
PUBLISERT: 04.07.20

– Jeg har skrevet mange nye sanger. Det har jeg brukt tiden min på. Ellers sitter jeg bare helt rolig og lar skjegget gro. Det er det jeg holder på med, sier Norges rockekonge til VG.

Åge Aleksandersen (71) startet sin karriere for over 50 år siden med bandet «Prudence», og har turnert omtrent hvert år siden, men i 2020 fikk han brått avlyst hele sin sommerturné.

– Det er merkelig ikke å reise på turné på sommeren. Jeg tror det er første gangen på kanskje 30 år. Men på en annen side er det en del av hele situasjonen, og da er det naturlig å ikke reise, forklarer Aleksandersen.

Ikke noe stress

Åge Aleksandersen og Sambandet spiller bare på sommeren. De skulle spille 20 konserter med start i Namsos og slutt i Oslo. Omsetningstapet blir på omtrent 12 millioner kroner, bekrefter Tor Evensen, Aleksandersens manager.

Nå blir Åges eneste konsert denne sommeren på Frøyafestivalen, 31. juli, hvor maks 200 mennesker kan se han opptre.

Til slutt måtte de nøye seg med en opptreden på «Allsang på grensen» i Halden. Det er her VG møter hele Norges trønderrocker.

Han hilser med albuen, plukker med seg kaffekoppen og trækker i Birkenstock-sandalene lenger ut i uteserveringen på Thon Hotel. Solbrillene tar han aldri av.

SOLBRILLER: Åge Aleksandersen forteller at han er utrolig opptatt av briller, spesielt solbriller. Her har han på et av sine favorittpar. Foto: Terje Bringedal

– Realiteten er at av sommeren til Sambandet og meg ble nøyaktig 100 prosent av konsertene avlyst. Det er ikke noe hyggelig situasjon, sier Aleksandersen.

– Men sånn er det bare. Det er ingenting vi kan gjøre med det, altså kan jeg ikke bruke ett gram på å stresse med det.

Det er en ting Aleksandersen repeterer igjen og igjen:

– Vi er alle i samme båt.

På en måte finner han det forfriskende. Han beskriver et turnéliv med gjennomsnittlig 100 konserter i året, over en karriere på 50 år. Det er 5000 konserter og 5000 hotellfrokoster.

– Turné er så mye mer enn konsertene. Turné er møte med «crewet» og musikere, krangling og diskusjoner om repertoar. Og så er det den åndelige reisen på dagen og på natten. Det er helt annerledes enn alle andre jobber her i landet, sier han.

– Men nå er vi plutselig like alle andre. Nå er vi i akkurat samme båt.

Men skuffelsen over å miste sommerturneen, kjenner han på. Samtidig kan han ikke se for seg en annen løsning. Ifølge han selv sluttet han nemlig å stresse 21. mars 1986. Da hadde han prøvd å være to steder samtidig, uten å lykkes.

ROCKER: På Åge Aleksandersens t-skjorte står det: «Aldri undervurder en gammel rocker som er født i mars». Selv er han født 21. mars 1949. Foto: Terje Bringedal

– Det er mange som får god hjelp, og så er det mange som ikke får god hjelp. Og jeg? Jeg er for gammel for alt. Hvis jeg skal søke om hjelp og støtte, så får jeg bare høre at jeg er for gammel, sier han lattermildt.

– Men jeg er gammel nok til å «spøll». Og det skal jeg fortsette med.

Åge Aleksandersen prater rolig og humoristisk om det som er hans liv, musikken og konsertene. Livet som rocker har bydd på opp- og nedturer, men siden 2003, etter de startet opp Sambandet igjen, har det vært helt fantastisk, forteller han. Nå er det mest av alt publikum som betyr noe.

– Det er viktig at folk skal få den samme opplevelsen på våre turneer. Heldigvis bor vi sånn i Norge at vi kan reise et sted der det i utgangspunktet bor 400 mennesker, men så kommer det 3000 mennesker på konserten. Det er fint, og folk vet hva de får, sier han og legger til:

– Før i tiden var vi 250 døgn på veien. Det er mye det.

Han blir avbrutt av bakgrunnsmusikken som strømmer utover uteserveringen på hotellet.

– *Neimen, er ikke det deg da?*

Aleksandersen ler. «Levva livet», kanskje hans største hit, er ikke til å ta feil av.

– *Bli du litt blyg nå?*

– Nei, det betyr bare at pengene strømmer inn, sier en fortsatt leende Aleksandersen.

BESETTELSE: Åge Aleksandersen om å lykkes i musikkbransjen: – Jeg tror man må ha den kombinasjonen av lidenskap og besettelse, hvis man skal nå frem. Foto: Terje Bringedal

Selv om de gamle låtene fra 80- og 90-tallene er en stor del av repertoaret på hans konserter, er han fortsatt opptatt av å lage nytt og friskt stoff. Det er en viktig del av grunnen til at han vil fortsette med musikken.

– Det må være meningsfylt da. Jeg må føle at jeg henger med, at jeg ikke jukser. Det er mange som er yngre enn meg og som er flinke, så planen er å beholde en viss verdighet. Men det kommer til å vises klart og tydelig den dagen jeg slutter, sier han.

– Og den dagen jeg slutter, da slutter jeg.

– *Hva er det som gjør det meningsfylt for deg?*

– Nei, det er mange ting. All suksessen på 80-tallet, «Levva livet» og alt det der, men også at vi i dag spiller nyere sanger. Det er et klart mål, sier Aleksandersen.

– Veldig mange av låtene på våre konserter er nyere stoff, og det finner jeg veldig tilfredsstillende. Jeg hadde ikke turnert hvis jeg skulle spille bare gamle sanger.

Dessuten har rockeren begynt å bevege seg inn i countrysjangeren, avslører han. I tillegg har han tatt på seg enda en utfordring. Den siste tiden har han nemlig aktivt begynt å trene på fingerspill på gitaren.

– For meg i min alder, med teknikken jeg har, er det å skifte om til en annen teknikk som å gå fra høyre hånd til venstre. Det irriterer meg at jeg ikke klarer det, og jeg øver som faen altså.

– *Er du konkurrerende?*

– Ja, som type får jeg konkurranseinstinkt. Og jeg kommer til å lære meg det. Men alder har jo også noe med evnen til å ta til seg lærdom. Det hadde gått fortere om jeg var 21, sier han.

– Jeg finner det irriterende vanskelig.

GITAREN: Selv om Åge Aleksandersen føler han har en god teknikk på gitaren, vil han lære seg fingerspill: – Jeg har gått på den ene smellen etter den andre. Jeg tror jeg fikser det, men så kommer leksjon fire og fem på nettet, og da skjærer det seg. Foto: Terje Bringedal

Tiden i corona-nedstengning har latt Aleksandersen utforske nye ting. I tillegg har han skrevet ni nye låter. To av dem spilte han allerede under sin første strømmekonsert i mai.

Morgenen VG møtte Aleksandersen, hadde han gått en mil i skogen, men det er ikke til å komme unna at 71-åringen tross alt er i risikogruppen.

– *Har du vært redd?*

– Jeg har testet meg, og jeg er forsiktig. Det tror jeg er lurt. Jeg opplever ikke det som så jævlig vanskelig heller, men nå er ikke jeg noen frenetisk klemmer, svarer han.

– **Det er enkelt for meg, men her på Østlandet er man fæle til å «klæm».**

– *Men er det slitsomt at ting er så usikkert?*

– **Nei, vet du, jeg er helt rolig på det her. Jeg føler at jeg er en del av noe bra da. Måten vi har håndtert det på i Norge, med denne situasjonen, er «svinbra», for å si det på godt norsk.**

Og det er noe han mener. Med full innlevelse skryter han av helsevesenet, butikkmedarbeidere, taxisjåfører og musikere. Han ramser opp alle yrkesgrupper han kommer på, og påpeker at han selv har veldig lite å klage på.

– Jeg er en del av noe som forteller en bra historie, om et bra folk. Og da, ja, da har jeg ikke så mye å klage på. Det er så mange som er i samme situasjon, som må dra lasset på en litt annen måte.